

Udgivt.	Rd.	β	Rd.	β
A. Til Selskabets Bestyrelse og dets Virksomhed:				
I. Embedsmændenes Gager og Budets Lønning	900	»		
Selskabets Folium i Banken	16	»		
Løbende Udgivter til Brænde, Lys, Porto m. v., samt Gratificationer	261	82		
			1177	82
II. a) Selskabets Skrifter	1461	52		
Præmie (jfr. Oversigt 1857, S. 402-3)	250	»		
b) Ordbogen	31	»		
Den meteorologiske Comitee	459	54		
Regestum Diplomaticum	482	72		
			2684	82
B. Understøttelser til videnskabelige Foretagender:				
Dr. Ørsted: Understøttelse til Reentegninger af Skitser af Dyr	50	»		
Liebmanns Værk over de amerikanske Ege	80	»		
Dr. Ørsted: Bidrag til Centralamerikas Flora (ifølge Bevilling af 15de Jan. 1858)	330	»		
J. Baggesens Philosophischer Nachlass .	200	»		
			660	»
Aarets Udgivt			4522	68
Den samlede Indtægt			7721	19½
Overskud			3198	47½
Indkjøbt 2000 Rd. Obligationer i Østifternes Creditforening og den jydskes for Landeiendomme			1840	76
Kassebeholdning den 1ste Januar 1859 . .			1357	67½

Herr Professor *d'Arrest* meddelte følgende Notits om den magnetiske Declinations seculaire Variation i Kjøbenhavn:

I en i Videnskabernes Selskabs Skrifter (Femte Række, IV. Bind) indrykket Afhandling har Hr. Prof. *Hansteen* for nogen Tid siden blandt Andet samlet og undersøgt alle forhaandenværende Observationer paa Magnetnaalens Inklination her i

Kjøbenhavn, og deraf udledet, at Inklinationen, hvis tidligere Maximum, af Mangel paa tilstrækkeligt langt tilbagegaaende Observationer, ikke lader sig bestemme, hverken hvad den absolute Størrelse angaaer, eller den Tid, til hvilken Maximummet indtraadte, — vil blive ved at aftage, indtil den omtrent Aaret 1888 vil naae sit Minimum. En lignende Discussion med Hensyn paa den magnetiske Deklinationens Sækularforandring syntes derfor saa meget mere at være paa Tide, efterat Prof. *Lamont* af München, under sit korte Ophold her i Staden, i Sommeren 1858, paany havde bestemt den absolute Deklination, et Forarbejde til Udførelsen af den af ham paatænkte større Plan, hvorved ogsaa de nordiske Riger om kort Tid agtes optagne i detaillerede magnetiske Kort, for at fuldstændiggjøre Fremstillingen af de magnetiske Kurvers Form og Beliggenhed i Europa, for Midten af indeværende Aarhundrede*).

Min Hensigt gaaer nu denne gang ikke videre, end at undersøge de Forandringer, Deklinationsnaalen er undergaaet siden de ældste Observationer, om hvilke Efterretning haves, indtil den nuværende Tid, for af denne lange og talrige Observationsrække at faae Hovedpunkterne bestemt, nemlig den Tid, til hvilken Magnetnaalens Misviisning, mod Slutningen af syttende Aarhundrede, her i Byen har været Nul; fremdeles den Tid, til hvilken den vestlige Afvigelse, i Begyndelsen af nittende Aarhundrede, naaede sit Maximum, og omsider den Epoche, til hvilken, efter samtlige Observationsers Udsagn, Magnetnaalen hos os atter vil komme til at passere Meridianen, for derefter at

*) De ovenfor berørte Observationer findes meddelte i Dr. *I. Lamont*, Magnetische Untersuchungen in Norddeutschland, Belgien, Holland, Dänemark. München 1859. Det være mig tilladt her specielt at henlede Opmærksomheden paa det for Sjællands Vedkommende interessante, og, saavidt vides, hidtil ubemærkede Faktum, at Prof. Lamonts lagttagelse synes at tyde paa en betydelig lokal Anomali ved den jordmagnetiske Kraft i Egnen omkring Korsør, en Omstændighed, der vistnok vilde være en nærmere Undersøgelse værd.

begynde paa den store østlige Svingning. Endog afseet fra langt almindeligere Betragtninger, angaaende den frem og tilbagegaaende Bevægelse af hele Systemet af de jordmagnetiske Curver, ere ogsaa nærliggende Fordele knyttede til en saadan foreløbig Undersøgelse. Saafremt det nemlig viser sig muligt, at sammenfatte den hele foreliggende Række af de i Kjøbenhavn tagne Observationer over Deklinationen under een Interpolationsformel, faaer man derved, som bekjendt, tillige en langt nøiagtigere Kjendskab til den *aarlige Forandring*, end samme kan udledes ved blot mellem hverandre at sammenligne enkelte Aaringer, og denne Kjendskab er jo endog en væsenlig Betingelse for Reduktionen af selve Observationerne.

Jeg skal her først korteligen omtale Observationernes Beskaffenhed, idet jeg bemærker at hele Materialet, saavidt det er bleven mig bekjendt, findes i de forskjellige Rækker af Videnskabernes Selskabs Skrifter, som ere forholdsviis rige paa Afhandlinger og Meddelelser om Magnetnaalens Misviisning; med det Samme faaer jeg Leilighed til i Korthed at samle Indholdet af alle tidligere, i Selskabets Skrifter opbevarede, Gjenstanden vedkommende Undersøgelser. En kort Oversigt over Materialet findes vel allerede i *Hansteens* berømte Værk om Jordmagnetismen, men ved at sætte mig ind i Enkelthederne fandt jeg Anledning til ved disse Observationer at anbringe adskillige Forandringer, for at bringe Normalpladserne Sandheden saa nær som muligt.

1649.

Den allertidligste Underretning, man har om Magnetnaalens Misviisning her i Kjøbenhavn, er fra Aaret 1649. I en paa den Tid udkommen Lærebog i Navigationen ved *Bagge Wandel* anføres der nemlig, at Jernet her i Byen efter Compasmager *Herman Luchtemager* viste halvanden Grad fra det rette Nord til Øster hen. Dette kan nu vel ikke ansees for nogen meget paalidelig Angivelse, men saameget er dog alligevel vist, at Mis-

viisningen paa den Tid har været lille, og at Naalen endnu ikke havde overskredet Meridianen.

1672.

Den nærmest følgende Observation findes i *Thom. Bartholins Acta Medica* (i I Bind), hvor der anføres, at *Erasm. Bartholin* og den berømte franske Astronom *Picard* (som dengang var paa Reisen til Øen Hveen) i en Have her ved Byen ved et af *Picard* medbragt Instrument befandt Naalen at vise $3^{\circ} 35'$ Vest. Mærkeligt nok er det imidlertid, at *Picard* selv, da han nogen Tid efter med samme Instrument bestemte Misviisningen paa Hveen, fandt Deklinationen rigtignok ligeledes vestlig, men netop een Grad mindre, end den ovenfor er ansat. Denne uheldige Omstændighed gjør baade den Kjøbenhavnske og den kort efter paa Hveen tagne Observation noget mistænkelige.

Fra nu af blive Observationerne talrigere og falde paa den naturligste Maade i fire forskjellige Perioder.

Lous' Tid, 1765—1784.

Af daværende Professor i Mathematiken og Navigationsdirekteur Lous, Selskabets Medlem, findes der i Skrifterne, Nye Samling, tredie Deel, en Afhandling fra 1788 »om Misviisningens her i Kjøbenhavn befundne Forandring i de sidst forløbne halvtredssindstyve Aar». Deri meddeler Forfatteren ikke blot hans egne tyveaarige Observationer, men ogsaa nogle herhenhørende Optegnelser, som hans Fader i Aaret 1730 havde foretaget paa Søakademiet. Lous' Observationer ere for det Meste anstillede i Marken og de maae, hvad ogsaa Bearbejdelsen bekræfter, vistnok ansees for nogenlunde paalidelige.

Thomas Bugges Tid, 1784—1805.

Umiddelbart til Lous' Observationsrække slutte sig de mangeaarige Deklinations-Iagttagelser, som Selskabets forhenværende Sekretær, Thomas Bugge, med flere forskelligartede Instru-

menter har foretaget paa Rundetaarn. De ere for Størstedelen, i Forbindelse med de daglige meteorologiske Observationer, helt fuldstændigt meddelte i Ephemerides Soc. Meteorol. Palatinae, og findes udtogsviis ogsaa i Videnskabernes Selskabs Skrifter. Denne lange, sammenhængende Observationsrække fra en nu saa fjerntliggende Periode vilde ikke blot med Hensyn paa det her omhandlede Emne, men ogsaa i andre Henseender*) være af uskatteerligt Værd, hvis ikke en lignende Skjæbne som den, der har gjort al den Flid og redelige Iver frugtesløs, som Bugge vedholdende anvendte paa sine astronomiske Iagttagelser, ogsaa havde gjort hans magnetiske Observationer næstendeels værdiløse. Der hersker nemlig en beklagelig Uvished med Hensyn til disse Observationer, hvoraf den overveiende største Deel er anstillet i et Værelse paa Rundetaarn, hvor de i Murene skjulte Ankere og andre Jernmasser nødvendigviis maatte komme til at udøve en forstyrrende Indflydelse paa Iagttagelserne. Denne er Bugge vel ogsaa bleven opmærksom paa, og har senere, før at raade Bod derpaa, forsøgt at bestemme den constante Deel af Deklinationsfeilen, idet han samtidig med Observationerne paa Taarnet anstillede andre i sin Have; men selve Reduktionen til den absolute Deklination angiver han paa to aldeles forskjellige Maader, nemlig i Videnskabernes Selskabs Skrifter, fjerde Deel,

*) Herved tænker jeg nærmest paa Deklinationsnaalens aarlige og daglige Periode, som det netop nu, efter de sidste Aars Opdagelser, vilde være af største Interesse at faae bestemt for en saa tidlig Periode. Men disse med saa megen Flid og Udholdenhed tre Gange i Døgnet, Kl. 7 om Morgenen, om Middagen og Kl. 9 om Aftenen paa Rundetaarn tagne Observationer ere desværre, som man ved at kaste Øiet paa Talrækkerne i de Manheimske Ephemerider let kan overbevise sig om, ogsaa til dette Øiemed aldeles ubrugelige. Ihvorvel nemlig Aftæsningerne tilsyneladende ere ret nøiagtige, opdages ikke engang tydeligt Spor af den daglige Periode, endsige af dens Variation i Aarets Løb. Som oftest viser Naalen kun høist ubetydelig Bevægelighed og staaer sommetider aldeles fast. 1786 til Ex. give alle Observationer fra Febr. 20 Kl. 7 Morgen indtil Febr. 27 Kl. 12 uforanderlig den samme Bueminut, uden en eneste Undtagelse. (Jvfr. Ephem. Soc. Met. Palat. Obs. anni 1786 pag. 371).

til 23 Minuter, og i femte Deel derimod til hele 45 Bueminuter. Imidlertid tør det her ikke lades uomtalt, at Bugge allerførst er bleven opmærksom paa, at Misviisningen hertillands, henimod det attende Aarhundredes Slutning, nærmede sig sit vestlige Maximum. Der findes nemlig blandt Afhandlingerne een, hvori han fører Beviis paa, at Naalen 1792 havde naaet den største Afvigelse fra Meridianen, og 1793 allerede, efter hans Mening, begyndte paa den tilbagegaaende Bevægelse. Dette var nu rigtignok ikke Tilfældet, men Maximummet indtraadte dog tretten Aar senere.

Wleugels Tid, 1805—1820.

Tidsrummet fra 1805 til 1820 udfyldes ved daværende Navigationsdirekteur *Wleugels* Observationer. Disse ere baade talrige og, efter al Sandsynlighed, temmelig nøiagtige; tillige maa denne lagttagelsesrække ansees for at være af særdeles Vigtighed, idet den, som ovenfor anført, indeslutter Vendepunktets Indtrædelse. Ogsaa disse Observationer findes i Selskabets Skrifter, Aaret 1821, i *Wleugels* Afhandling: »Formodning at Magnetnaalen her i Kjøbenhavn har naaet sit Maximum af vestlig Afvigning». Afhandlingen fører altsaa omtrent samme Titel, under hvilken alt Bugge, tredive Aar tidligere, havde forkyndt Phænomenet. Desværre stode vi ogsaa her paa en, omend forholdsviis mindre, Uvished, idet Forfatteren i en Anmærkning forklarer, at han mod Slutningen har faaet Leilighed til at bestemme den absolute Deklination ved et Dollondsk Deklinatorium, og at han saaledes har fundet den hele 14 Bueminutter større. Jeg har derfor troet at komme Sandheden noget nærmere ved at forøge alle hans Deklinationer med fem Minutter, da det i alt Fald maa ansees for meget usandsynligt, at hele Forskjellen maatte lægges den mangeaarige, under forskellige Omstændigheder med saa megen Omhu og Interesse tagne Observationsrække tillast.

Fra 1820 til 1858.

Der følger et ikke ganske kort Tidsrum, fra hvilket der, saavidt vides, ingen Deklinationsbestemmelser, idetmindste ingen i Trykken udkomne, foreligge, indtil *Ørsted*, som dengang rigtignok allerede i mange Aar havde anstillet Observationer paa Magnetnaalens daglige Forandringer, dog uden at bestemme den absolute Deklination, fik Selskabets magnetiske Observatorium paa en af Voldbastionerne ved Vesterport oprettet. Fra dette Aar af haves der en uafbrudt Række af lagttagelser; Resultaterne findes for hvert Aars Decembermaaned meddelte i Oversigterne over Selskabets Forhandlinger. Den nyeste Observation paa Misviisningen, saavel som paa de to andre Componenter af den jordmagnetiske Kraft, foretog Professor Lamont paa den ovenfor omtalte magnetiske Rekognosceringsreise i Norden.

Saaledes ere de i dette Øieblik foreliggende Observationsdata beskafne. Jeg har nu ifølge en nærmere Undersøgelse af de enkelte Rækker anbragt ved dem de smaae Correctioner, hvortil der, ofte rigtignok efter et løst Skjøn, syntes at kunne være Anledning, og derpaa forenet dem gruppeviis ved paa den sædvanlige astronomiske Maade at danne et Antal Normalpladser. Det er paa dette Grundlag at den Fremgangsmaade bliver at anvende, man altid tager Tilflugt til, naar et Phænomens sande Love ere aldeles ubekjendte. Man vil neppe kunde gjøre Andet, end under en eller anden Form at opstille en Interpolationsformel, hvilken, efterat Constanterne ere blevne bestemte, ikke blot træder istedetfor den sande Lovs Udtryk, men tillige tjener til deraf at udlede alle de Slutninger med Hensyn til Fortiden og Eftertiden, hvortil det egenlige Udtryk, ifald det var bekjendt, vilde kunne benyttes. Valget af Interpolationsformelen er i Grunden vilkaarligt, dersom Formelen blot slutter sig til Problemets Natur og tillige indeholder et tilstrækkeligt Antal Constanter.

De saaledes vundne Normalpositioner for den magnetiske Deklination i Kjøbenhavn ere følgende, hvorved, uden at gaae

ind i altfor megen Detail, kun det er at bemærke, at de tilføiede Tal for Vægten ere valgte fra 1 til 10, rigtignok efter omtrentligt Skjøn, men dog nogenlunde svarende til de virkelige Forhold.

Definitive Normalpladser.

Nr.	Aar.	Deklination.	Vægt.	Iagttager.
1	1649	1° 50' Ö.	1	Bagge Wandel
2	1672	} 5 55 V. 2 35 -	1	Er. Bartholin
3	1750,5		10 37 -	2
4	1768,4	15 16 -	3	Lous jun.
5	1774,5	16 20 -	4	Lous
6	1782,0	17 25 -	3	Lous
7	1786,5	18 10 -	2	Bugge
8	1792,7	18 25,5 -	5	Bugge
9	1795,8	18 15,4 -	5	Bugge
10	1807,7	18 25,6 -	6	Wleugel
11	1814,2	18 12,2 -	6	Wleugel
12	1818,9	18 6,2 -	6	Wleugel
13	1845,4	16 46,4 -	9	Pedersen
14	1847,9	16 25,4 -	10	Pedersen
15	1851,6	16 2,0 -	10	Pedersen
16	1858,0	15 12,5 -	8	Lamont

Professor Lamonts Bestemmelse, hvormed Tableaet for Tiden afslutter, maa uden Tvivl ansees for meget tilforladelig, saameget mere som den her er ansat med Hensyn baade til den daglige og den aarlige Periode; men paa Grund af at den er tagen paa Reisen, med et lille transportabelt magnetisk Universalinstrument, tør den dog ikke tildeles lige Vægt med Resultaterne af de i de *tidligere Aar* her paa det magnetiske Observatorium anstillede Observationer.

Blandt andre Formler, som jeg efterhaanden har anvendt paa den foranstaaende Række, har jeg fundet den følgende

$$\sin \delta = \sin \alpha \cos [\beta(t-t_0)]$$

temmelig hensigtssvarende. I denne Formel er δ den med Tiden foranderlige Deklination, α Deklinationens Maximumsværdi, hørende til Epochen t_0 , β et constant Tal, og endelig t den

fortløbende Tid. Bestemmes heri Constanterne efter de mindste Quadraters Methode først tillige med Hensyn til de to ældste, ikke lidet tvivlsomme Observationer, og derpaa fremdeles uden Hensyn til samme, saa fremkommer følgende to Formler:

$$\text{I. } \sin \delta = \sin 18^{\circ} 5',07 \cdot \cos [37',026 (t - 1808,162)],$$

$$\text{II. } \sin \delta = \sin 18^{\circ} 19',45 \cdot \cos [41',681 (t - 1810,603)].$$

At anføre Vægtene for de enkelte Ubekjendte, eftersom man holder sig til samtlige Data uden Undtagelse, eller foretrækker at indskrænke Undersøgelsen til de fra attende og nittende Aarhundrede foreliggende Resultater, kan neppe frembyde synderlig Interesse. Ifølge det første af disse to Systemer har Naalen hos os allerede Aaret 1662 i sin vestlige Bevægelse passeret Meridianen, og vil først 1954 atter naae Meridianstillingen; i det andet System faaes derimod Aarene 1681 og 1940. En saa sildig Nulstilling i syttende Aarhundrede modsiges altfor bestemt baade af Er. Bartholins og Picards Jagttagelser, for at man i saa Henseende ikke maatte fristes til at give den første Formel Fortrinnet. Her følger forresten Sammenligningen imellem Formlerne og Normalpositionerne.

Nr.	Aar.	Beregnet Deklination		Regning. — Observation.	
		efter Form. I.	efter Form. II.	I.	II.
1	1649	2° 52',6 Ø.	- 62',6
2	1672	1 51',5 V.	- 44',5
5	1750	12 0',5 -	10° 15',2	+ 85',5	- 25',8
4	1768	16 24',2 -	15 54',7	+ 68',2	+ 58',7
5	1774	16 52',4 -	16 52',8	+ 52',4	+ 12',8
6	1782	17 20',9 -	17 11',9	- 2',1	- 11',1
7	1786	17 54',7 -	17 51',4	- 55',5	- 58',6
8	1795	17 49',5 -	17 52',7	- 55',8	- 50',6
9	1794	17 51',7 -	17 56',0	- 25',7	- 19',4
10	1808	18 5',1 -	18 18',8	- 20',5	- 6',8
11	1814	18 2',7 -	18 18',4	- 9',5	+ 6',2
12	1819	17 57',6 -	18 15',7	- 8',6	+ 7',5
15	1845	16 56',4 -	16 40',1	- 10',0	- 6',5
14	1848	16 24',4 -	16 25',7	+ 1',0	+ 2',5
15	1852	16 5',2 -	16 2',6	+ 3',2	+ 0',6
16	1858	15 28',4 -	15 18',1	+ 15',9	+ 5',6

Sagen stiller sig efter foranstaaende Feiltabeller saaledes, at man paa Grund af den ligeligere Fordeling af Feilene, som Systemet II frembyder, vel kan være tilboielig til at opgive de fra syttende Aarhundrede overleverede Optegnelser, saameget mere, som dette Elementsystem, naar der sees ganske bort fra Bugges noget mistænkelige Observationer, neppe lader nogen Feil af urimelig Størrelse tilbage. For indeværende Aarhundrede slutter det sig endog saa godt til Grundbestemmelserne, at ingen Feil overskrider *otte* Bueminuter, og der er herefter vel megen Sandsynlighed for, at den magnetiske Deklination i Kjøbenhavn, der nu for Tiden (1859) efter Formelen aarligent aftager med omtrent *otte* Minuter, først mellem 1940 og 1950 atter vil blive Nul.

I de nærmest følgende Aar vil Middel-Deklinationen, ifølge samme Formel, ved Aarets Begyndelse være følgende:

Aar.	Vestlig Deklination.
1860	15° 5',0
1861	14 55,5
1862	14 47,5
1863	14 59,5
1864	14 51,4
1865	14 23,2

Der kan imidlertid endnu være Opfordring til at udvikle den magnetiske Deklination paa sædvanlig Maade simpelthen efter Potenserne af Tiden. Et saadant Udtryk, som rigtignok ikke strengt er grundet paa den fuldstændige Observationsrække med tilbørligt Hensyn paa den de enkelte Data tilkommende Vægt, men i hvilket Coefficienterne alligevel maae komme de sande Værdier betydeligt nær, er følgende:

$$\begin{aligned}
 \text{Dekl.} &= 18^{\circ} 13',13 + 2',3015 (t - 1800) \\
 &\quad - 8,0202 \cdot 10^{-2} (t - 1800)^2 \\
 &\quad - 2,9026 \cdot 10^{-4} (t - 1800)^3
 \end{aligned}
 \quad \text{III.}$$

Ved Sammenligningen stiller sig Tallene i dette Tilfælde saaledes :

Nr.	Aar.	Beregnet Deklinat.	Feil.
1	1649	1° 25,4 Ø.	+ 6,6
2	1672	1 55,1 V.	— 61,9
3	1750	10 41,5 -	+ 4,5
4	1768	15 49,5 -	+ 55,5
5	1774	16 27,0 -	+ 7,0
6	1782	17 7,4 -	— 15,6
7	1786	17 28,1 -	— 41,9
8	1793	17 52,1 -	— 51,2
9	1794	17 55,8 -	— 19,8
10	1808	18 26,0 -	+ 0,4
11	1814	18 29,0 -	+ 16,8
12	1819	18 26,1 -	+ 19,9
13	1845	16 45,5 -	— 1,1
14	1848	16 27,4 -	+ 4,0
15	1852	15 58,4 -	— 5,5
16	1858	15 0,2 -	— 12,5

Ogsaa her, omendskjønt Feilene for en liden Deel vel nok kunde tænkes formindskede og bedre fordeelte, fremtræder atter den constante Afvigelse i Perioden mellem 1786 og 1793 saa stærkt udpræget, med samme Tegn og næsten i samme Størrelse som ovenfor, at det neppe længer kan være nogen Tvivl underkastet, at hiin Tids talrige Iagttagelser lide af ualmindelig store constante Feil.

Da forresten Overeensstemmelsen mellem de beregnede og af Observationerne udledte Værdier, især hvad de senere Aar angaaer, herefter aabenbart er mindre tilfredsstillende end Tilfældet var med Formlen II, kan man med Hensyn paa den magnetiske Deklinationens Forandringer her i Staden *i de sidstforløbne 150 Aar*, uden Frygt for at tage væsentligt feil, holde sig til Elementsystemet II, som paa den anden Side rimeligviis ogsaa flere Aartier endnu vil repræsentere Deklinationens nu for Tiden Aar for Aar langsomt men stadigt voxende Aftagen nogenlunde nøiagtigt.

I en Skrivelse af 30te Novbr. 1858 henledte det Kongelige Landhuusholdnings-Selskab Videnskabernes Selskabs Opmærksomhed paa den store Interesse det har, navnlig for Landbruget, at meteorologiske Optegnelser fra forskjellige Steder i Landet give en saa nøiagtig og fuldstændig Oversigt som muligt over Landets Temperaturforhold, Lufttryk, Regnmængde o. s. v., og at Iagttagelser i denne Henseende anstilles i et større Omfang end hidtil, samt at Resultaterne af disse Iagttagelser jevnligt og snarest muligt bringes til offentlig Kundskab. Landhuusholdnings-Selskabet foreslog, for at opnaae dette Øiemed, at begge Selskaber skulde virke i Forening, og at der skulde udnævnes en eller flere Delegerede fra de vedkommende Selskaber for at tage denne Sag under nærmere Overveielse.

Det Kgl. Videnskabernes Selskab, som med Fornøielse greb denne Leilighed for at bidrage sit til, at videnskabelige Undersøgelser ogsaa kunde komme til praktisk Nytte, anmodede sin meteorologiske Comitee om at træde sammen med de af Landhuusholdnings-Selskabet under 8de Februar d. A. til denne Comitee udnævnte Mænd, de Herrer Professor *B. Jørgensen*, Docent *J. Thomsen* og Docent ved Landbohøiskolen *N. J. Fjord*.

Den saaledes dannede Comitee foreslog, at der skulde indrettes tvende fuldstændige nye Stationer paa Næsgaard paa Falster og Skaarupgaard i Jylland, og at man vilde søge at faae mindre Stationer fordeelte over Landet, hvor kun Thermometret og Regnmængden skulde iagttages.

Landhuusholdnings-Selskabet bevilgede i denne Anledning under 25de Marts d. A. en Sum af 440 Rdlr. dels til Anskaffelse af tvende Sæt Instrumenter, hvoraf det ene var bestemt til Brug for den fuldstændige Station paa Skaarupgaard ved Aarhus, det andet derimod til Reserve for denne og andre paatænkte fuldstændige Stationer, dels til Indkjøb af Thermometre og Regnmaalere til de mindre Stationer. Disse Instrumenter ville nu snarest muligt blive anskaffede.